

Livet kan være forbandet nok
(Snedkersvendens vise)

Tekst: H. Drachmann, 1875
Melodi: Fritz Andersen

1.

Livet kan være forbandet nok,
Værre det bli'er ved at klage;
Fremad min Bro'r! over Sten og Stok,
Og se dig aldrig tilbage.
Syng kuns en Sang med en rask Melodi,
Du fik jo Lunger og Stemme;
//: Verden derude har Plads for ti,
Det må aldrig en Håndværkssvend glemme. ://

(De to sidste linier gentages)

2.

Randslen på Ryggen, og Hatten på Snur;
Puds dine Øjnes Briller!
Selv om Du løber i Livet sur,
Slå dine modigste Triller.
Pigerne elsker et muntert Gesicht:
Pokker skal derfor græde;
//: Sang er en Håndværks svends første Pligt
Ihvor han nu end er tilstede. ://

3.

Værterne er som Verden er:
Helst de bespiser de glade;
Sæt dig da aldrig i Krogen tvær,
Lang til de fyldte Fade.
Har du ej Mønten, ja da er det skidt,
Dog, Du skal bare fortære:
//: Værten gi'er altid den glade Kredit,
Og glad skal en Håndværkssvend være. ://

4.

Slå dig igennem, det bedste Du kan,
Du fik jo Næver på Skaftet;
Modet har altid hjulpet sin Mand
Så længe som han har haft'et.
Øksen i Vejret og Høvlen parat!
Vis, Du kan klare Butikken;
//: Arbejdet, det er en tro Kammerat,
Lad en Håndværkssvend aldrig i Stikken. ://

Tekst: Holger Drachmann, 1846-1908
Melodi: Fritz Andersen 1829-1910